

Da det imidlertid synes, at baade Ordføreren og den højtærede Landbrugsminister netop holde paa, at han skal gaa til Domstolene for at komme til sin Ret, kan jeg saa godt forstaa, at det ikke vil være muligt at faa det høje Ting til at vedtage en Henviisning, og hellere end at se Forslaget forkastet vil jeg derfor tage det tilbage. Jeg skal altsaa tillade mig at tage Ændringsforslag Nr. 4 uden for Betænkningen tilbage.

Formanden: Ændringsforslag Nr. 4 uden for Betænkningen er taget tilbage. Er der nogen, der optager det? (Ophold.) Da det ikke er Tilfældet, er det bortfaldet.

Landbrugsministeren (A. Hage): Jeg ønsker blot at gøre den korte Bemærkning over for den ærede sidste Taler, at jeg ikke har sagt, at Ministeriet erkender, at der er begaaet en Fejl, men kun, at det kan være omdisputabelt. At der skulde være en slig Erkendelse fra Ministeriets Side har jeg ingenlunde sagt.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Indstilling Nr. 8 af *Udvalget* (se Tillæg B. Sp. 167)

vedtoges enstemmig med 67 Stemmer.

Til Forhandling sattes derefter det *Finansministeren* vedrørende Afsnit, nemlig: Indstilling under Nr. 10 af *Udvalget* og Ændringsforslag under Nr. 1 uden for Betænkningen af *R. Nielsen* (se foran).

Ordføreren (Busk): Der er jo af Udvalget kun henvist eet Andragende til Finansministeren. Men før jeg gaar over til ganske kort at motivere det, vil jeg rette et Spørgsmaal til den højtærede Minister, som Medlemmer af Finansudvalget have bedt mig om at stille, og det er angaaende Andragendet Nr. 70 i 2den Afdeling i Fjor. Som bekendt følge vi jo ikke nu længer den gamle Skik, som vi før brugte, at vi foran i Betænkningen aftrykke Svaret fra Ministeren, men derimod komme Ministrenes Svar paa Andragenderne i det første Nummer af Tillæg B. Dette Andragende Nr. 70 af anden Afdeling i Fjor angaar en Invalid. Andragendet er for Resten indbragt af det ærede Medlem for Holstebro (Mølgaard-Nielsen). Andrageren hedder K. N. Christensen, i Betænkningen

staar der C. N. Christensen, men det er en Trykfejl. Andragendet blev henvist til Finansministerens Undersøgelse, men endnu foreligger der, mig bekendt, ingen Oplysning i Tillæg B., og jeg er derfor af Medlemmer af Finansudvalget bleven opfordret til at nævne det. Jeg forlanger selvfølgelig ikke, at den højtærede Minister her paa staaende Fod skal svare paa saadanne Smaating, thi det er jo umuligt for ham at huske det nu, men der vil jo saa i alt Fald nok en Gang med det første komme Svar paa, hvorledes denne Undersøgelse er falden ud. Dette nævner jeg altsaa kun.

Der er som sagt kun foreslaaet eet Andragende henvist, og det er Andragendet under Nr. 40. Det er fra Husejer Allesø af Seest ved Kolding. Det oplyses i Andragendet, at han er født 1825 og altsaa nu er 75 Aar gammel. Han blev indkaldt til militær Tjeneste ved Krigens Udbrud 1848 og var med i Slaget ved Kolding den 23de April 1849, og der blev han saaret i det højre Knæ af en Granatstump, og han laa saa paa Lasarettet næsten et helt Aar, idet han i Følge Andragendet var der til Februar 1850. I Maj 1850 kom hans Aargang ind igen, og det blev saa erklæret, at han godt kunde gaa med i Tjenesten igen, det vil sige, de militære Autoriteter erkendte allerede dog den Gang, at man ikke saadan uden videre kunde stikke ham ind i Geledet igen, og han blev derfor i Stedet anbragt ved Bagagevognene. Det kunde han nok besørge, skønt han havde denne Knæskade, for de køre jo omkring. Manden fik imidlertid allerede den Gang som Følge af dette Saar en Rystelse over hele Legemet, og denne Rystelse er nu begyndt igen, og det kan man jo saa godt forstaa. Det er jo den gamle Historie, at Folk, der blive saarede i Krigene, kunne leve 10—20, undertiden 30 Aar og blive gamle Mænd, før Følgerne af de Saar, som de have faaet, vise sig. Det er naturligvis ogsaa Tilfældet her, og da Manden nu er 75 Aar, er det forstaaeligt og begribeligt, at han nu i sin Alderdom, hvor der naturligvis kommer Alderdomssvækkelse til, kan lide under det Saar, som han fik i Krigene, og som vitterlig ikke har været saa lille, da han laa paa Lasarettet saa længe, og han derefter ikke kunde blive almindelig Soldat, men blev anbragt ved Bagagevognene. Udvalget har derfor ment, at det burde anmode det høje Ting om at henvise denne Sag til den højtærede Finansminister, og jeg haaber paa et gunstigt Resultat for den paagældende Mand. Der